

Jozef Janssens & Remco Sleiderink (red.), *De macht van het schone woord. Literatuur in Brussel van de 14de tot de 18de eeuw*, Leuven, Davidsfonds/Literair, 2003, 270 pp., ill., € 24,95, ISBN 90-6306-465-9 | In het voorjaar van 2003 vond in het Brussels stadhuis de tentoonstelling *Minnelijk akkoord* plaats, die de “literatuur in Brussel van de 14de tot de 17de eeuw” in beeld wilde brengen. Behalve een catalogus verscheen bij die gelegenheid ook dit boek, dat cultuur- en literair-historische achtergrondschetsen bij de tentoonstelling aanreikt. Het is boeiende lectuur geworden, verrassend voor lezers die gewend zijn aan een louter esthetiserende benadering van literaire teksten. Vooral in de eerste vier hoofdstukken, van de hand van respectievelijk Jozef Janssens, Remco Sleiderink, Anne-Laure van Bruaene en Susie Speakman Sutch, wordt onderzocht “hoe kunst en literatuur fundamentele maatschappelijke processen hebben gevormd, begeleid en gepropageerd”

(Inleiding). Wie de literatuur in het vroegere Brussel vanuit zijn traditionele kennis en opleiding meende te kennen (Seger Dierogotga, Jan I, Ruusbroec, Smeken, de rol van Roklooster ...), doet hier de ene ontdekking na de andere. Even boeiend is het verhaal van de wijze waarop de stad een ware cultuurpolitiek voerde om de hertogen aan Brussel te binden, hoe Maximiliaan van Oostenrijk via de Brusselse rederijderskamers het stedelijk publiek probeerde te beïnvloeden, hoe een aantal geëmancipeerde rederijders politiek en religieus op hun publiek poogden in te werken.

In hoofdstuk 5 gaat Roel Jacobs nader in op de al door Herman Pleij onderzochte plaatsaanduidingen in Jan Smekens' gedicht over *het sneeuwpoppenfestival* van 1511. Hoofdstuk 6, van de hand van Paul De Ridder, rekt eens te meer en terecht af met "*de mythe van de vroege verfransing*" van Brussel. Zelfs de 18de eeuw maakte van de hoofdstad nog geen Franssprekende stad: dat kon Verlooy getuigen.

In het zevende en laatste hoofdstuk schrijft Dirk Coigneau het verhaal van vier eeuwen toneelliteratuur in Brussel, van de *Bliscappen* tot de barokdichter Cammaert. De nieuwe inzichten die, dankzij het onderzoekingswerk van Kåre Langvik-Johannessen, het 18de eeuwse theaterbeeld hebben vernieuwd en verrijkt, zijn in deze tekst verwerkt en maken ook deze bijdrage *up-to-date*.

Het zou spijtig zijn als alleen literatoren en literairhistorici zich voor dit vernieuwende, grondig gedocumenteerde boek zouden interesseren. Een massa illustraties met vaak onbekende stukken verrijken nog de inhoud ervan. [JOZEF SMEYERS]